

Sygn. akt IV U 693/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 r.

**Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu IV Wydział Pracy
i (...) w następującym składzie:**

Przewodniczący: SSR Joanna Król-Szymielewicz

Protokolant: Justyna Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2019 r. we W.

z odwołania A. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

z dnia 9 listopada 2018 r., znak (...) - (...)

o zasiłek chorobowy

I. oddala odwołanie;

II. zalicza koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 9 listopada 2018r., Nr (...), na podstawie art. 83 ust.1 pkt.4 w związku z art. 14 ust.1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 1 ust.1 i art. 6 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa odmówił ubezpieczonemu A. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r.

W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał, że zgodnie z art. 1 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303).

Z kolei w myśl art. 6 ust.1 tej ustawy, zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Jak zaś stanowi przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Art. 14 ust. 1a przewiduje, iż objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4.

Organ rentowy podniósł w dalszej kolejności, iż z dokumentów jakimi dysponuje, wynika, że ubezpieczony przedłożył zwolnienie lekarskie z powodu choroby na okres do dnia 28.09.2018r. do dnia 04.11.2018r.

Z uwagi jednak na fakt, że ubezpieczony od dnia 01.10.2018r. nie podlegał dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, to zgodnie z powyżej przytoczonymi przepisami prawa, ubezpieczonemu nie przysługuje prawo do zasiłku chorobowego z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r.

Ubezpieczony A. S. w ustawowym terminie złożył odwołanie od w/w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.. W odwołaniu od decyzji zarzucił, iż organ rentowy nie uwzględnił przy wydawaniu zaskarżonej decyzji faktu, że nie obowiązuje go tzw. 90-dniowy „okres wyczekiwania”, a nadto, że wpłacił on składkę na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. Odwołujący się wyjaśnił, iż do dnia 30.09.2018r. pozostawał w stosunku pracy u przedsiębiorcy W. L., a od dnia 01.10.2018r. miał obowiązek zgłosić się do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej przez siebie działalności gospodarczej pod firmą (...). Niestety z powodu choroby wysłał zgłoszenie do organu rentowego dopiero w dniu 10.10.2018r. Ponadto przez pomyłkę zgłoszenie to nie obejmowało zgłoszenia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Jednakże odwołujący się wpłacił składkę za październik na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe. W tych okolicznościach, zdaniem odwołującego się organ rentowy powinien mu wypłacić zasiłek chorobowy za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r.

W toku postępowania odwołujący się pismem z dnia 26.02.2019r. (k.17-20) zarzucił, iż w świetle obowiązującego orzecznictwa sądowego, złożenie wniosku o objęcie dobrowolnym ubezpieczeniem chorobowym nie jest warunkiem kontynuowania ubezpieczenia społecznego, jeżeli z okoliczności sprawy wynika zgodna wola ubezpieczonego i organu rentowego w tym zakresie, a powstanie ubezpieczenia ma oparcie w obowiązującym prawie. Przystąpienie do opłacania składek przez osobę, która podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu po ustaniu tego ubezpieczenia, należy traktować jako zgłoszenie w sposób dorozumiany wniosku o kontynuowanie ubezpieczenia społecznego dobrowolnego. Odwołujący przywołał w tym zakresie m.in. wyrok SN z 27.06.2001r. II UKN 439/00, OSNP 2003,poz.181, wyrok SN z 05.12.2007r., II UK 106/07, wyrok SN z 03.02.1989r., II URN 299/99, niepubl.

W tym kontekście, w ocenie odwołującego się, fakt opłacania przez niego składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe, stanowił wyrażenie jego woli przystąpienia do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i organ rentowy powinien być wypłacić mu sporny zasiłek chorobowy.

W odpowiedzi na odwołanie, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska w sprawie, organ rentowy podkreślił, iż zasiłek chorobowy przysługuje jedynie tej osobie, która stała się niezdolna do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ponieważ zaś wnioskodawca nie przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, to nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r.

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący się A. S. do dnia 30.09.2018r. pozostawał w stosunku pracy u przedsiębiorcy W. L. prowadzącego firmę (...) z siedzibą w R. i z tego tytułu podlegał ubezpieczeniom społecznym.

Ponadto od dnia 01.01.2012r. A. S. prowadzi własną działalność gospodarczą. Odwołujący się w okresie zatrudnienia w firmie (...) nie uiszczał składek na ubezpieczenia społeczne, gdyż uzyskiwał wynagrodzenie odpowiadające co najmniej minimalnej pensji krajowej.

Dowód: - przesłuchanie ubezpieczonego, k. 26v.

W dniu 10.10.2018r. odwołujący się A. S. złożył w ZUS-ie oświadczenie Z-10 ubiegając się o zasiłek chorobowy po ustaniu zatrudnienia na podstawie stosunku pracy, wskazując w tym oświadczeniu, że występuje o zasiłek chorobowy jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Ponadto w dacie 12.10.2018r. odwołujący się A. S. złożył w ZUS-ie wniosek Z-3b o ustalenie dla niego prawa do zasiłku chorobowego za okres od 01.10.2018r. do 26.10.2018r., wskazując, iż występuje z tym wnioskiem jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą.

Odwołujący się przedłożył organowi rentowemu zwolnienia lekarskie za okres od 28.09.2018r. do 12.10.2018r. i kolejne za okres od 13.10.2018r. do 26.10.2018r. i od 27.10.2018r. do 04.11.2018r.

Odwołujący się po ustaniu jego zatrudnienia w firmie (...), tj. po dniu 30.09.2018r. do chwili obecnej nie zgłosił się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego (poprzez wypełnienie stosownego druku (...)) jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą. W dniu 31.01.2019r. odwołujący się zawiesił prowadzenie działalności gospodarczej.

Jak wynika z deklaracji rozliczeniowych odwołującego się, w miesiącach październiku i listopadzie 2018 roku odwołujący się nie wykazał w nich składek na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe.

Dowód: - zwolnienia lekarskie odwołującego się, zaświadczenie Z-3b i oświadczenie Z-10 – w aktach organu rentowego;

- pismo ZUS z dnia 26.03.2019r. oraz deklaracje rozliczeniowe odwołującego się: k.30-35;

- przesłuchanie ubezpieczonego, k. 26v.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W. decyzją z dnia 9 listopada 2018r., Nr (...), odmówił ubezpieczonemu A. S. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r., wskazując, iż zasiłek chorobowy przysługuje jedynie tej osobie, która stała się niezdolna do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Ponieważ zaś wnioskodawca nie przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, to nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r.

Mając na uwadze powyższe ustalenia stanu faktycznego, Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego A. S. od zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 9 listopada 2018r. podlegało oddaleniu jako nieuzasadnione.

W pierwszej kolejności wskazać należy, iż ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów tj. na dokumentach zawartych w aktach organu rentowego: zwolnieniach lekarskich odwołującego się, zaświadczeniu Z-3b i oświadczeniu Z-10 oraz na piśmie organu rentowego z dnia 26.03.2018r. i na treści deklaracji rozliczeniowych odwołującego się za październik i listopad 2018r.

Ponadto wprawdzie Sąd za wiarygodne uznał zeznania odwołującego się, jednakże dokonał odmiennej od prezentowanej przez wnioskodawcę oceny prawnej przedstawionego przez niego stanu faktycznego sprawy.

Tytułem wstępu należy wskazać, że zgodnie z art. 1 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa (tekst jednolity - Dz. U. z 2017r. poz. 1368 ze zm.), świadczenia pieniężne na warunkach i w wysokości określonych ustawą przysługują osobom objętym ubezpieczeniem społecznym w razie choroby i macierzyństwa określonym w ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300 i 303).

Z kolei w myśl art. 6 ust.1 ustawy z dnia 25.06.1999r., zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego.

Jak zaś stanowi przepis art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych, objęcie dobrowolnie ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi i chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku o objęcie tymi ubezpieczeniami, nie wcześniej jednak niż od dnia, w którym wniosek został zgłoszony, z zastrzeżeniem ust. 1a.

Wskazany art. 14 ust. 1a przewiduje z kolei, iż objęcie dobrowolnie ubezpieczeniem chorobowym następuje od dnia wskazanego we wniosku tylko wówczas, gdy zgłoszenie do ubezpieczeń emerytalnego i rentowych zostanie dokonane w terminie określonym w art. 36 ust. 4 - tj. w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy, należało wskazać, że odwołujący się A. S. w celu otrzymania zasiłku chorobowego z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego powinien był po okresie zatrudnienia w firmie (...), tj. po dniu 30.09.2018r. w terminie 7 dni zgłosić się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że odwołujący się nigdy tego nie uczynił, tj. jak sam zeznał, do chwili obecnej nie zgłosił się do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej. Natomiast wniosek o przyznanie mu prawa do zasiłku chorobowego za sporny okres odwołujący się złożył organowi rentowemu jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą i ten fakt jest bezsporny oraz wynika wprost z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego (z zaświadczenia Z-3b i oświadczenia Z-10).

Zatem skoro – jak wynika z powyżej cytowanych przepisów prawa - zasiłek chorobowy przysługuje jedynie tej osobie, która stała się niezdolna do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego, a odwołujący się nie przystąpił do dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej, to nie przysługuje mu prawo do zasiłku chorobowego z dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego za okres od 28.09.2018r. do 04.11.2018r.

Tym samym zaskarżona decyzja organu rentowego była słuszna.

W toku postępowania, odwołujący się, powołując się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, zarzucił, że skoro uiszczał składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za październik i listopad 2018r. to niejako w sposób dorozumiany przystąpił do tego ubezpieczenia.

Podniósł on, iż SN w swoich judykatach wskazuje, że przystąpienie do opłacania składek przez osobę, która podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu po ustaniu tego ubezpieczenia, należy traktować jako zgłoszenie w sposób dorozumiany wniosku o kontynuowanie ubezpieczenia społecznego dobrowolnego (por. wyrok SN z 27.06.2001r. II UKN 439/00, OSNP 2003,poz.181, wyrok SN z 05.12.2007r., II UK 106/07, wyrok SN z 03.02.1989r., II URN 299/99, niepubl.).

W tej sytuacji Sąd zobowiązał organ rentowy do wskazania, czy odwołujący się uiszczył w terminie i w należytej wysokości składki na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe za październik i listopad 2018r. Organ rentowy udzielił Sądowi odpowiedzi, że A. S. nie uiszczył takich składek, przedkładając dokumenty rozliczeniowe odwołującego się za październik i listopad 2018r.

W związku z powyższym, Sąd w pkt. I-wszym sentencji wyroku, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.

W pkt. II-gim sentencji wyroku Sąd zaliczył koszty sądowe na rachunek Skarbu Państwa, gdyż zarówno organ rentowy jak i odwołujący się są zwolnieni od obowiązku ich poniesienia, z mocy art. 94 i art. 96 ust.1 pkt. 4 ustawy z dnia 28.07.2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398).

Z tych względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.